

Книгата на Даниил — номер четиринадесет

Даниил, втора глава – обобщение и заключение, част първа

Jeff Pippenger

2023-12-09

„В Откровението всички книги на Библията се срещат и завършват. Тук е допълнението на книгата на Даниил.“ Деяния на апостолите, с. 585.

Истината, която Йоан определя като „Откровението на Исуса Христа“ и която Лъвът от Юдовото племе разпечатва за Своя народ от юли 2023 година насам, се довежда до съвършенство, когато книгата на Даниил бъде съчетана с книгата Откровение. Втората глава на Даниил представлява вестта на втория ангел в контекста на изпитанието относно образа на звяра в последните дни. Тя посочва процес на изпитване и определен период на изпитване.

Периодът и процесът от втората глава на книгата на Даниил, представени чрез седемдесетте години на пленничеството на Даниил, предобразяваха изпитателния период на протестантите в милеритската история. Протестантите не издържаха своя изпитателен процес и станаха дъщерите на Рим. Пророчески дъщерята е образ на своята майка, а Рим е пророчески звяр. Техният неуспех и последвалото им преминаване в дъщерите на Рим предобразяват изпита на образа на звяра в нашата настояща история, защото те преминаха в образ на звяра. Следователно нашият настоящ изпитателен процес е представен чрез седемдесетте години на пленничеството на Даниил, а също и чрез историята на вестта на втория ангел по време на милеритското движение.

В историята на вестта на втория ангел, започнала на 11 септември 2001 г., има определен период и процес на изпитване, които са символично представени като образния сън на Навуходоносор за зверове; защото едно царство в библейското пророчество е също и звяр. Навуходоносор и халдейският религиозен елит представляват онези, които не издържат изпита, а Даниил и тримата достойни мъже представляват онези, които издържат изпита. Може да изглежда иначе, но провалът на Навуходоносор е потвърден в трета глава на Даниил.

В процеса на изпитването, който е представен и в първа, и във втора глава на Даниил, има определени пророчески ориентири, които се подреждат в съответствие с истините, неотдавна изложени в книгата Откровение. В първа глава „десет дни“ представляваха периода на изпитване, който доведе до това Даниил да прояви по-приятен и по-пълнен образ поради това, че се хранеше с небесната храна, докато другата група скопци прояви образа на онези, които се хранеха с храната на царя. Царят в пророчески смисъл е царство, а пророчески цар или царство е също и звяр. Онези, чието лице проявяваше резултатите от храненето с храната на царя, проявяваха образа на звяра.

Във втора глава на Даниил Даниил се молеше, за да разбере скритата „тайна“ на съня за образа на Навуходоносор. Той имаше нужда да узнае какъв е бил сънят, а също и какво означава. Той представя онези в последните дни, които се стремят да разберат тайните, свързани с разпечатването на Откровението на Исус Христос, защото разпечатването на Откровението на Исус Христос е последната пророческа „тайна“, която бива разпечатана, преди да се затвори благодатното време. Всички пророци, включително Даниил, посочват последните дни. Стремешът на Даниил да разбере „тайната“ беше въпрос на живот и смърт, както и изпитът на образа на звяра за Божия народ в последните дни.

„Господ ми е показал ясно, че образът на звяра ще бъде издигнат преди затварянето на благодатното време; защото той трябва да бъде великото изпитание за Божия народ, чрез което ще бъде решена вечната му съдба.“ Manuscript Releases, volume 15, 15.

Молитвата на Даниил, когато се стремеше да разбере „тайната“, представлява определен ориентир в историята на Божия народ в последните дни. Книгата на Даниил предоставя двама свидетели, които утвърждават ориентира на „молитвата“ в последните дни. Този ориентир се намира във времеви период, представен от втората вест на всяка реформаторска линия.

Пророческата обстановка и на двете молитви е седемдесетгодишният плен, който като символ представлява „седемте времена“ от Левит двадесет и шест. Във втора глава на Даниил, в първия стих, името „Навуходоносор“ е удвоено, а удвояването на една дума в Писанието е символ на вестта на втория ангел.

В писанията на Сестра Уайт има няколко препратки, които посочват Даниил, трета глава, като символ на неделния закон. Даниил, първа глава, притежава всяка характеристика на вестта на първия ангел, и ни е известно, че не може да има трета вест (Даниил, трета глава) без първа и втора вест.

Изпитанието относно образа на звяра е определено от Елън Уайт като изпитанието, което трябва да издържим преди да приключи благодатното време и преди да бъдем запечатани. Когато музиката засвири в трета глава на Даниил, благодатното време символично приключи, защото трета глава представя неделния закон. Музиката на Навуходоносор представлява мелодията, която блудницата на Тир тогава започва да пее на земните царе в края на символичните седемдесет години, през които е била забравена.

И в онзи ден Тир ще бъде забравен седемдесет години, според дните на един цар; след изтичането на седемдесетте години Тир ще запее като блудница. Вземи арфа, обикалай града, ти, забравена блуднице; засвири сладкозвучно, изпей много песни, за да бъдеш спомнена. И след изтичането на седемдесетте години Господ ще посети Тир, и той ще се върне към печалбата си и ще блудства с всичките царства на света по лицето на земята. Исаия 23:15–17.

Сестра Уайт определя трите ангелски вестни като три изпита.

„Мнозина, които излязоха да посрещнат Младоженеца под вестите на първия и втория ангел, отхвърлиха третата — последната изпитваща вест, която трябва да бъде дадена на света, и подобно становище ще бъде заето, когато бъде отправен последният призив.“
Review and Herald, October 31, 1899.

Според няколко свидетелства, втора глава на Даниил е вестта на втория ангел. Историята на овластяването на първия ангел до съда е историята, представена чрез седемдесетте години на Данииловия плен. Обстановката на Данииловата молитва във втора глава се развива в рамките на седемдесетте години, които са символ на „седемте времена“.

Молитвата от девета глава започва с пряко позоваване на седемдесетте години. Пророческата обстановка и на двете молитви е една и съща. Те представят различни аспекти на една и съща молитва, но и двете са поставени в една и съща рамка на „седемте времена“ и и двете съответстват на белега „молитва“, който се намира в историята на сто четиридесет и четирите хиляди от последните дни.

Когато Даниил се моли в девета глава, той се намира в пророчески „период на преход“ от царството на Вавилон към царството на мидяните и персите. Тази преходна точка е също и ориентир, и тя също така съответства на същата преходна точка в движението на третия ангел, когато Божият народ умира на улицата като „лаодикийци“ и излиза от гроба като „филаделфийци“. Преходната точка за движението на първия ангел съответства както на преходната точка на Даниил, така и на движението на третия ангел, и трите са пряко свързани със „седемте времена“ от Левит двадесет и шест. Преходът от Филадельфия към Лаодикия в милеритското движение настъпи с появата на „нова светлина“ върху „седемте времена“ през 1856 г. и с последвалото цялостно отхвърляне на „седемте времена“ през 1863 г. Даниил в девета глава, движението на първия ангел в милеритското време и движението на третия ангел в нашето време всички имат преходна точка, която съответства една на друга, и трите преходни точки са поставени в контекста на „седемте времена“.

В историята на процеса на изпитване Данаил представлява вестителя, на когото е дадена светлината и който я споделя първо със своите трима другари, като по този начин олицетворява пророческата роля на „Илия“, който е „гласът на викация в пустинята“.

„Тайната“ на втора глава от Даниил посочва, че осмото царство в библейското пророчество е „от седемте“ царства. Като първо представяне на царствата в библейското пророчество, то следователно се свързва с последното представяне на царствата в библейското пророчество, намиращо се в седемнадесета глава на Откровение. Осмото царство, бидейки „от седемте“ преходни царства, разглежда преходната точка, която установява съвременния Вавилон като тройния съюз на змея, звяра и лъжепророка. Сънят за образа на Навуходоносор в крайна сметка посочва осмото земно царство на пророческата история.

Царство е звяр в библейското пророчество, следователно истината, представена чрез съня на Навуходоносор за образа, е първото споменаване на последния звяр, както е също така посочено в Откровение, глава седемнадесета. Следователно сънят на Навуходоносор в крайна сметка е сънят за образа на осмия и последен звяр. Това е сънят за „образа на звяра“.

Това само по себе си е потвърждение за важноста да бъде разпозната преходната точка, която настъпва в движението на третия ангел; но „тайната“ е също и ключът, който събира заедно и утвърждава голяма част от онова, което предишните статии посочват относно историята, последвала след 18 юли 2020 г. В тези статии беше представено, че четирите ориентирни точки на всяко от свещените реформаторски движения, представени чрез седемдесетте години плен на Даниил, винаги притежават една и съща тема.

Тези четири жалона във времето на Христос бяха поставени в контекста на „смърт и възкресение“. Първият жалон, който представляваше овластяването на първата вест, беше Христовото кръщение — символът на смъртта и възкресението. Вторият жалон, който представлява първото разочарование в тази история, беше смъртта и възкресението на Лазар. Третият жалон беше тържественото влизане в Ерусалим, представляващо Среднощния вик. Христос се насочваше към Своята смърт и възкресение, а Лазар, живият представител на смъртта и възкресението, водеше шествието. Лазар също така установява, че по време на прогласяването на Среднощния вик Божият народ е „запечатан“.

„Това върховно чудо, възкресяването на Лазар, трябваше да постави Божия печат върху Неговото дело и върху Неговото твърдение за божественост.“ Копнежът на вековете, с. 529.

Четвъртият крайъгълен белег на съда беше кръстът, който също беше смърт и възкресение. Периодът на тези четири крайъгълни белега е представен от седемдесетте години плен на Даниил.

В милеритската история темата беше „принципът ден за година“, а 11 август 1840 г. беше потвърждението на този принцип. Първото разочарование беше резултат от неправилно приложение на принципа ден за година. Среднощният вик беше усъвършенстването на принципа ден за година във връзка с пророчеството за две хиляди и триста години и пророчеството за две хиляди петстотин и двадесет години, а след това Изследователният съд започна, когато тези пророчества, основани на принципа ден за година, се изпълниха на 22 октомври 1844 г. Темата на всичките четири ориентира в милеритската история беше „принципът ден за година“. Периодът на тези четири ориентира е представен от седемдесетте години на пленничество на Даниил.

В дните на цар Давид темата беше „ковчегът Божий“. Когато Давид бе укрепен във власт, тогава реши да донесе ковчега в Давидовия град.

И Давид напредваше и ставаше велик, и Господ Бог на Силите беше с него. 2 Царе 5:10.

Първото разочарование бе, когато Оза съгреши, като се допря до ковчега. Третият ориентир бе, когато Давид разбра, че Господ е благословил дома на гетееца Овид-Едом, където ковчегът бе пазен от времето на бунта на Оза. Тогава Давид отиде и взе ковчега за своето тържествено влизане в Ерусалим (само за да прояви жена му неуместен гняв и „разочарование“ от влизането на Давид). Всеки от тези четири ориентира е представен чрез ковчега. Периодът на тези четири ориентира е представен чрез седемдесетте години на

Данииловия плен.

На 11 септември 2001 г. ислямът на „третото горко“ бе пуснат, а след това възпрян. 18 юли 2020 г. беше неуспешно предсказание относно ролята на исляма. Вестта, която връща към живот мъртвите сухи кости, идва от „четирите ветрове“, които са символ на исляма и представляват вестта на Среднощния вик. Националното разорение, което следва националното отстъпление на неделния закон в Съединените щати, се причинява от исляма на „третото горко“. Периодът на тези четири ориентира е представен от седемдесетте години на Данииловия плен.

Движението на първия ангел представлява движението на третия ангел, а вестта на Среднощния вик в милеритската история беше поправка на неуспешното предсказание, което породило първото разочарование.

„Разочарованите видяха от Писанията, че се намират във времето на забавянето и че трябва търпеливо да очакват изпълнението на видението. Същите доказателства, които ги бяха повели да очакват своя Господ през 1843 година, ги доведоха до това да Го очакват през 1844 година.“ Ранни писания, 247.

Същото доказателство за ислямско нападение срещу Нашвил е доказателството за нападение срещу Нашвил, което ще се извърши в отговор на налагането на неделното богослужение. Писанията на Духа на пророчеството никога не се провалят. Предсказанието за нападение срещу Нашвил е изложено в писанията на Духа на пророчеството. Предсказанието относно Нашвил ще се изпълни, но предсказанието за нападението над Нашвил ще бъде основано върху поправка на предишното несбъднало се предсказание, както беше в милеритската история. То се изпълнява при четвъртия ориентир, който е ориентирът, представляващ „съд“.

Исус винаги илюстрира края чрез началото, и понеже първият ориентир от 11 септември 2001 г. беше нападение от страна на исляма, така при съда на неделния закон ще има ислямско нападение срещу Нашвил. Напълно възможно е то да включва и други цели, но вестта на Среднощния вик е вестта, която представлява поправка на вестта, породила първото разочарование. Първото разочарование беше причинено от греха да се приложи времеви елемент към предсказанието, а не от думите на Елън Уайт.

Важно е да се признае, че четирите ориентира, които започват при „овластяването“ на първата вест (което в Даниил настъпва в началото на символичните седемдесет години), винаги се управляват от една и съща тема. Ако сте приели 11 септември 2001 г. като изпълнение на пророчество, вие пророчески сте изляли „скритата книга“. Много малко хора действително изядоха тази истина, но имаше някои, които, както е представено чрез Даниил, решиха в сърцата си да не се осквернят с вавилонската храна. И все пак има такива, които изповядват, че вярват, че 11 септември 2001 г. е било изпълнение на пророчество, но твърдят, че това не е бил ислямът, а семейството Буш, или глобалистите, или йезуитите, или ЦРУ, или някаква комбинация от обичайните заподозрени, които често биват използвани от съвременните конспиративни теоретици. Като Алфа и Омега Исус илюстрира края чрез

началото, така че, ако грешим относно това, което е било пророчески представено на 11 септември 2001 г., ние разрушаваме способността си правилно да разпределяме пророческото Слово на „истината“.

„Овластяването“ на първата вест в историята на милеритите беше ислямът на второто горко, и това овластяване беше предобраз на овластяването на 11 септември 2001 г., причинено от исляма на третото горко.

Ислямът при първия ориентир идентифицира Исляма при последния ориентир. Последният ориентир представлява съда, а Съединените щати са съдени при неделния закон. Това е втората вест на Езекиил в тридесет и седма глава, която довежда мъртвите до живот, и тази вест е вестта на третия ориентир, която е Среднощният вик. Това е запечатващата вест, както е предобразено чрез тържественото влизане на Христос, възседнал „осле“, символ на Исляма. Запечатващата вест на Среднощния вик се носи от Исляма.

Кажете на Сионовата дъщеря: Ето, твоят Цар идва при тебе, кротък и възседнал ослица, и осле, рожба на ослица. Матей 21:5.

Второто пророчество на Езекиил идва от „четирите ветрове“, което също е символ на исляма. Абсолютно необходимо е тази истина да бъде ясно разбрана, защото вестта, която е Среднощният вик, е вестта, която определя исляма от третото Горко като силата, която нанася съд над Съединените щати при неделния закон и причинява националната разруха, която следва указа.

Седемте тръби от Откровение бяха Божиите съдби над налагането на неделното богослужение както от езическия Рим, така и от папския Рим.

1. Първите четири тръби бяха изсипани върху езическия Рим, след като Константин наложи първия неделен закон през 321 година.
2. Петата и шестата тръба (които са също така първото и второто „горко“ на исляма) бяха Божиите съдби над папския Рим заради папския неделен закон, постановен на Орлеанския събор през 538 година.
3. Седмата тръба (която е третото горко на исляма) е съдът, който ще бъде нанесен върху Съединените щати, когато в близко бъдеще те наложат неделното богослужение.

Ислямът на третото „горко“ представлява първия ориентир — 11 септември 2001 г. Проваленото предсказание за нападението на исляма срещу Нашвил на 18 юли 2020 г. представлява първото разочарование, втория ориентир. Вестта за „четирите ветрове“ на исляма, както е представена във второто пророчество на Езекиил в тридесет и седма глава, представлява Среднощния вик, третия ориентир, а след това четвъртия ориентир — изпълнението на проваленото предсказание от 18 юли 2020 г. при неделния закон. Това са четирите пророчески ориентира, които се случват в пророческата история на сто четиридесет и четирите хиляди, както е представена чрез седемдесетте години плен на Даниил.

Разпознаването на вестта на Среднощния вик е основен елемент от „тайната“, която бе открита в образ на Даниил, когато той се молеше, за да разбере съня-образ на Навуходоносор. Неговата молитва е ориентир, разположен в края на трите дни и половина на смъртта на двамата свидетели от Откровение единадесета глава. Молитвата на Даниил от Левит двадесет и шеста глава, както е записана в девета глава, беше в първата година на Дарий. Това поставя неговите молитви в преходни точки.

Преходната точка в милеритската история беше 1856 г., когато, според Джеймс и Елън Уайт, милеритското движение премина от Филаделфия към Лаодикия. В същата тази година в статиите на Хайръм Едсън в Review and Herald пристигна „нова светлина“ върху „седемте времена“, но през 1863 г. („седем времена“ по-късно) „седемте времена“ бяха напълно отхвърлени. Даниил се помоли с „молитвата“, която е определена като „лекът“ за „разпръскването“ на „седемте времена“ в преходната точка между първото и второто царство в библейското пророчество.

Три и половина е символ за хилядата двеста и шестдесет години, които от своя страна са символ на „седемте времена“. На 18 юли 2020 г. лаодикийското движение на Future for America прояви бунт против Божиата заповед никога повече да не окачва пророческа вест върху време. Тогава движението бе „убито“ и „разпръснато“ по улицата от Откровение единадесета глава, която минава през Езекииловата долина на мъртвите сухи кости. В края на това време на „разпръскване“, което е също и „времето на забавянето“ от притчата за десетте девизи, те сега биват призовавани да излязат от гробовете си чрез „глас на викащ“ отсрещ „пустинята“ на „трите дни и половина“.

Както милеритите в крайна сметка разпознаха, че тогава се намират във „времето на забавянето“ от Матей, глава двадесет и пета, и Авакум, глава втора, така и „двата мъртви свидетели“ са длъжни да разпознаят къде се намират, когато „гласът в пустинята“ извиква. Те трябва да разпознаят, че са „разпръснати“. Това разпознаване е призив към „молитва“, но не просто към молитва, а призив към Левит двадесет и шеста глава в молитвата на Данаил. Без тази конкретна молитва няма съживление. Съживлението бележи преходната точка от Лаодикия към Филаделфия и поражда пророческия феномен на осмия, който е от седемте, както се потвърждава от образа на Навуходоносор в Данаил, глава втора.

Когато тази молитва на покаяние и изповед бъде извършена, обещанието е, че тогава Бог ще си спомни Своя завет и ще събере Своя разпръснат народ. Първото пророчество на Езекиил събра костите заедно, а след това неговото пророчество за „четирите ветрове“ преобрази новородените „филаделфийци“ в могъща войска... могъща войска, която според Откровение единадесета глава след това трябваше да бъде „въздигната на небето“ с „облак от ангели“. Тогава те са „знамето“ на Господа.

„Тайната“ на Даниил 2, както сега я разкрива Лъвът от Юдовото племе, потвърждава явлението на „осмия от седемте“... и всеки друг пророчески елемент на Даниил 2 се съгласува с пророческата последователност на двамата свидетели от Откровение 11. Двата свидетели от единадесета глава на Откровение са „издигнати като знаме“ в същия

„час“, в който настъпва неделният закон, защото биват издигнати при „голямото земетресение“ от Откровение 11. „Голямото земетресение“ разрушава десетата част от града, а Съединените щати са главният цар на „десетте царе“, както беше Франция, когато „земетресението“ на Френската революция заличи Франция в изпълнение на Откровение 11.

Съвършеното изпълнение на това земетресение се осъществява върху звяра от „земята“, а неделният закон в царството на земния звяр предизвиква разтърсване. Съвършеното изпълнение на „земетресението“ от Откровение единадесета глава е неделният закон, когато звярът от „земята“ е „разтърсен“ и националното отстъпление е последвано от национална разруха. В онзи час двамата свидетели са „издигнати като знаме“. Те „се възнасят на небето в облаците“, точно както Христос се възнесе на небето за последен път. Неговите последни думи към учениците, които са прообраз на Божия народ в последните дни, който също трябва да бъде издигнат на небето като знаме, са записани в книгата Деяния.

А Той им каза: Не е за вас да знаете времена или срокове, които Отец е положил в Своята власт. Но ще приемете сила, когато Светият Дух дойде върху вас; и ще Ми бъдете свидетели както в Йерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до краищата на земята. И като изрече това, докато те гледаха, Той се възнесе; и облак Го прие от погледа им. Деяния 1:7–9.

Онези, които биха били „знаме“, трябва да се отвърнат от прилагането на „времена и срокове“, ако искат да приемат силата на Светия Дух, за да извършат делото на „знамето“.

„Тайната“, която бе открита на Даниил във втора глава, е тайната на Откровението на Исус Христос, която се разпечатва непосредствено преди приключването на благодатното време. Тази „тайна“ включва „скритата история“ на „Седемте гръма“. Тази история е структурирана върху еврейската дума, която е създадена чрез събирането на първата, тринадесетата и последната буква от еврейската азбука. Когато тези букви се съберат, те образуват еврейската дума „истина“. Исус е „истината“, Който е също и Първият и Последният. Тези три букви представят структурата на всяко велико реформационно движение, защото представят първия, втория и третия ангел. Те представят тройния процес на очистване, представен от Даниил в дванадесета глава като „очистени, избелени и изпитани“. Този тройно-стъпков процес на изпитване и очистване е представян повече от две десетилетия от Future for America, но сега бе разпознат като представящ „скрита история“ в рамките на свещените реформаторски линии. Тази „скрита история“ е съвършеното изпълнение на „Седемте гръма“, които бяха запечатани досега, непосредствено преди приключването на благодатното време.

Отдавна се разбира, че Седемте гръма представляват „очертание на събитията, станали при вестите на първия и втория ангел“, и че те също така представляват „бъдещи събития, които ще бъдат разкрити в техния ред“. Сега чрез Откровението на „истината“ е разкрито, че последните три ориентирни точки на една реформаторска линия са „скритата история“ на Седемте гръма. Тези ориентирни точки започват с „първото“ разочарование и завършват с „последното“ разочарование. Средната ориентирна точка е Среднощният вик. Първото

разочарование бележи началото на „времето на забавянето“, което завършва при Среднощния вик. Вестта на Среднощния вик завършва при „съда“, където е отбелязано последното разочарование.

Първото разочарование в Даниил, втора глава, беше осъзнаването от страна на Даниил, че е поставен под „смъртна присъда“. Тогава той поиска „време“, с което отбеляза началото на „времето на забавяне“. Това го доведе до разбирането на „тайната“, която е вестта на Среднощния вик, и която след това беше представена на Навуходоносор, за да може той да „съди“ вестта на Даниил.

„Присъдата“ на Навуходоносор относно съня и тълкуването, които Даниил представи, бележи третия от трите ориентир, представляващи „скритата история“ на Седемте гръма. Тази присъда е разгърната и в трета глава на Даниил, която представя принципа, твърдо прилаган в книгите на Даниил и Откровение, а именно принципа „повтори и разшири“.

Ще разгледаме трета глава в следващата статия, но тук си струва да отбележим, че съдът на третия ориентир в трета глава определя последното разочарование, което бе предобразено от първото разочарование. „Скритата история“ на седемте гръма посочва три ориентира, започвайки и завършвайки с разочарование. В Даниил, втора глава, първото разочарование е свързано със „смъртен указ“ от Навуходоносор, а в трета глава последното разочарование е свързано с друг „смъртен указ“ от Навуходоносор.

„Скритата история“ на „двамата свидетели“, които представляват движението Future for America, представлява разочарованието от 18 юли 2020 г. Тогава започна „времето на забавянето“, представено чрез „три дни и половина“ в единадесетата глава на Откровение. Пробуждането и възкресението на онези, които бяха „убити по улиците“ от звяра, който излезе от „бездната“, са подробно изложени в Божието пророческо Слово; но в най-прост смисъл, когато двамата свидетели се пробуждат, те разбират „тайната“, представена във втора глава на Даниил.

Тази „тайна“ е вестта на Среднощния вик, която те след това прогласяват до Данаил, трета глава, когато настъпва скоро идващият неделен закон и се случва последното разочарование. Първото разочарование бе преживяно от онези, които са представени като „Данаил“, на 18 юли 2020 г. Последното разочарование се преживява от водача на „десетте царе“, което е Съединените щати, когато националното отстъпление въвежда националната гибел от исляма.

Ще завършим обобщението и заключението на втора глава от книгата на Даниил в следващата статия.

„Сатана е пленил света. Той е въвел един идолски съботен ден, като привидно му е придал голяма важност. Той е отклонил почитта на християнския свят от Господната събота към този идолски съботен ден. Светът се покланя на предание, на човешка заповед. Както Навуходоносор издигна златния си образ в полето Дура и така превъзнесе себе си, така и Сатана превъзнесе себе си в тази лъжлива събота, за която е

откраднал небесното одеяние.“ Review and Herald, 8 март 1898 г.